

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון כ"ג – כג תשרי – כג טבת – כג ניסן – כג תמוז

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאתי התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן רעג – שיהיה הקידוש במקום סעודה

ה. כתבו הגאונים הא דאין קידוש אלא במקום סעודה אפילו
אכל דבר מועט או שתה כוס יין שחייב עליו ברכה יצא
ידי קידוש במקום סעודה וגומר סעודתו במקום אחר
ודוקא אכל לחם או שתה יין אבל אכל פירות לא. הגה:
ולפי זה היה מותר למוהל ולסנדק לשתות מכוס של מילה
בשבת בשחרית אם שותין כשיעור (גמ' יוסף) אבל נהגו ליתן
לתינוק (הגהות מיימוני פרק כ"ט):

ו. ואם קידש בביתו ושמע שכנו ושלחנו ערוך לפניו יוצא בו
דשפיר הוי מקום סעודה וכגון שנתכוין השומע לצאת
ומשמיע להוציא:

ז. יש אומרים שאין מקדשין אלא לאור הנר ויש אומרים
שאין הקידוש תלוי בנר ואם הוא נהנה בחצר יותר מפני
האוויר או מפני הזובים מקדש בחצר ואוכל שם אף על פי
שאינו רואה הנר שהנרות לעונג נצטוו ולא לצער והכי
מסתברא:

סימן רעד – דיני בציעת הפת בשבת,
ובו ד' סעיפים

א. בוצע על שתי ככרות (שלימות) שאוחז שתיהן בידו ובוצע
התחתונה. הגה: ודוקא בלילי שבת (דברי ענמו) אבל ביום
השבת או בלילי יום טוב בוצע על העליונה (כל זו והגהות מיימוני
פרק מ' מהלכות חמץ ומצה) והטעם הוא על דרך הקבלה:

ב. מצוה לבצוע בשבת פרוסה גדולה שתספיק לו לכל
הסעודה (ועיין לעיל סימן קס"ז):

ג. אין המסובין רשאים לטעום עד שיטעום הבוצע ואם יש
לפני כל אחד לחם משנה יכולים לטעום אף על פי שעדיין
לא טעם הוא:

ד. סעודה זו ושל שחרית אי אפשר לעשותה בלא פת:

סימן רעה – דברים האסורים לעשות
לאור הנר בשבת, ובו י"ב סעיפים

א. אין פולין (פירוש לבער את הכנים מהבגדים תרגום בערתי
הקדש פליתי) ואין קורין בספר לאור הנר ואפילו אינו
מוציא בפיו שמא יטה ואפילו הוא גבוה עשר קומות
שאינו יכול ליגע אליו שלא חלקו חכמים בדבר ומטעם זה
יש לאסור אפילו הוא בעששית או קבוע בחור שבכותל
וכן בנר של שעה:

ב. ודוקא אחד אבל שנים קורין ביחד שאם בא האחד להטות
(פירוש להטות הנר כדי שיגיע השמן לפתילה) יזכרנו חבירו
והוא שקורין בענין אחד שאז ישגיח האחד במה שיעשה
חבירו אבל בשני ענינים לא. הגה: ויש אומרים דבשני
ספרים אפילו בענין אחד אסור (גמ' יוסף) ולכן אסור לומר
פיוטים בליל יום טוב שחל להיות בשבת בבית הכנסת וכן נהגו
(מלכי וס"מ וסמ"ג והגהות):

ג. אם יש אחר עמו אפילו אינו קורא ואומר לו תן דעתך עלי
שלא אטה מותר והוא הדין אם אומר כן לאשתו:

ד. אדם חשוב שאין דרכו בחול להטות מותר בכל גוונא:

ה. במדורה אפילו עשרה אין קורין משום דהואיל ויושבים
רחוקים זה מזה ועוד שזנבות האודים סמוכים להם אין זה
מכיר כשבא חבירו להבעיר ולחתות:

ו. תינוקות של בית רבן קורין לאור הנר מפני שאימת רבן
עליהם:

ז. מותר לקרות במה מדליקין לאור הנר שהרי הוא מזכיר
איסור שבת ואיך ישכח:

ח. נוהגים לקרות בליל יום כיפור במחזורים מפני שאימת יום
הכיפורים עליהם:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון כג]